

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

**Пилипенко С.М., Грабар Л.І., студентки*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Фінансово-господарська діяльність будь-якого підприємства спрямована на завоювання чи збереження в умовах ринку достойної конкурентної позиції, тому передбачає не тільки аналіз і оцінку досягнутих результатів, а й планування майбутньої діяльності, зокрема складання коротко- та довгострокових фінансових планів. Успішна реалізація таких планів забезпечує досягнення відповідної конкурентної позиції на ринку та сприяє подальшому економічному зростанню підприємства [1].

Складання фінансового плану є обов'язковим, необхідним, з метою обґрунтування надходжень і видатків, виконання зобов'язань підприємства, при обґрунтуваннях надання кредитів та бізнес-плануванні тощо. Багаторічний досвід закордонних фірм і вітчизняних підприємств свідчить, що недооцінка фінансового планування в умовах ринку, зведення його до мінімуму, ігнорування або некомпетентне здійснення призводить до великих, нічим не виправданих економічних втрат. За оцінкою економістів, через відсутність точного і системного планування і контролю своїх фінансів, компанії втрачають до п'ятої частини прибутків [2].

У радянській економіці більшість підприємств і організацій застосовували централізований підхід до планування і прогнозування. Плани підприємств визначалися завданнями галузевих міністерств і були громіздкими, їх було важко застосовувати на практиці. У ринковій економіці планування на підприємствах є внутрішньо фірмовим, тобто не носить елементів директивності. Основна мета внутрішньо фірмового фінансового планування – забезпечення оптимальних можливостей для успішної господарської діяльності, одержання необхідних для цього засобів і в кінцевому підсумку – досягнення прибутковості підприємства [3, с. 155].

В сучасних ринкових умовах діють фактори, що обмежують використання фінансового планування на підприємствах, а саме:

---

* Науковий керівник – Даниленко В. В., асистент

1) високий ступінь невизначеності на українському ринку, пов'язаний з триваючими глобальними змінами у всіх сферах громадського життя;

2) відсутність ефективної нормативно-правової бази в сфері внутрішньо фірмового фінансового планування;

3) обмеженість фінансових можливостей для здійснення фінансових розробок в галузі планування на підприємствах [4].

Однак, неможливість застосування фінансового планування на підприємствах зумовлюється не лише перерахованими факторами, а й звичайним небажанням керівників цих підприємств вдаватися до його методів та прийомів [5, с.74].

Сьогодні до цього переліку можна додати нестабільність політичної ситуації в Україні, наявність регресивних тенденцій у розвитку економіки і негативний вплив міжнародної економічної кризи. Наслідком цих процесів є неможливість точного планування фінансових показників не тільки на довгий період, але й навіть на найближчий рік. Лише невелика кількість представників малого і середнього бізнесу здатна ефективно адаптуватися до зростаючої швидкості змін правил конкурентної поведінки. Значна частка малих підприємств згортає свою діяльність внаслідок нерентабельності, бо більшість сфер і галузей в нашій країні, в силу тих чи інших економічних процесів, виявилися неприбутковими.

На даний час різко зменшилася кількість бажаючих розпочати власну справу, тому що це дійсно є ризиковою ідеєю, ризик якої полягає у нездатності вірно спрогнозувати майбутнє підприємства. Проте, систематична діяльність економічних підрозділів, яка спирається на методичні вказівки, поради та правові рекомендації щодо фінансового планування об'єднує структурні підрозділи всього підприємства у загальній меті їх діяльності та координує рішення щодо її досягнення, веде до успішного розвитку і прибутковості.

Література.

1. Шелудько В.М. Фінансовий менеджмент: Підручник. – К.: Знання, 2006. – 439 с.

2. Богатирьов А.М., Бутенко А.І., Кузнєцова І.О. Планування діяльності підприємств харчової промисловості в умовах ринку: Монографія. – Одеса: Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України. Одеська національна академія харчових технологій, 2003. – 274 с.

3. Орлов О.О. Планування діяльності промислового підприємства. Підручник. – К.: Скарби, 2002. – 336 с.

4. Малій О. Г. Фінанси підприємств. Навчальний посібник / О.Г. Малій. – Харків: Вид-во «Міськдрук», 2012. – 354с.

5. Гузенко О.П. Фінансове планування на промислових підприємствах // Фінанси України, 2003. – №11. – С. 73-76.

СТАН ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ПРОДУКЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА ТА НАПРЯМКИ ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

Пронь О.А., студентка*

***ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Необхідною умовою підтримання функціонування підприємства на певному рівні є постійна наявність частини оборотних активів в матеріальній формі – готової продукції. З одного боку, сформована готова продукція забезпечує постійність, безперервність та ритмічність діяльності підприємства, гарантує його економічну безпеку, з іншого – готова продукція на рівні великих аграрних підприємств потребує великих капіталовкладень. Тому від організації і ведення обліку продукції сільськогосподарського виробництва залежить точність визначення прибутку підприємства, його фінансовий стан, конкурентоспроможність на ринку та в цілому ефективність роботи підприємства [1].

На рахунку 27 «Продукція сільськогосподарського виробництва» за дебетом відображається надходження сільськогосподарської продукції, за кредитом - вибуття сільськогосподарської продукції внаслідок продажу, безоплатної передачі тощо. На цьому рахунку обліковують продукцію, одержану від власних рослинницьких, тваринницьких та промислових підрозділів підприємства, яка призначена для продажу на сторону та для іншого невиробничого споживання продукцію, яка призначена для споживання в тваринницьких підрозділах як корми або для виробництва кормів у кормоцехах; продукцію, яка вирощена для годівлі худоби, наприклад зелену масу, корм, плоди тощо, а також побічну продукцію та відходи,

---

* Науковий керівник – Маренич Т.Г. д.е.н., професор